

Список використаних джерел

1. Карпчук Н. П. Роль Європейської Комісії у формуванні комунікаційної політики ЄС [Електронний ресурс] / Н. П. Карпчук – Режим доступу: http://www.nbuv.gov.ua/old_jrn/Soc_Gum/Pmv/2011_2/07_karpch.pdf.
2. Комунікація: демократичні стандарти в роботі органів державної влади / Навч. посібник за заг. ред. кандидата наук з державного управління Н.К. Дніпренко. – К.:ТОВ «Вістка», 2008. [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://civic.kmu.gov.ua/civic_old/doccatalog/document?id=115430.
3. Куюмджиєва А. Міжнародна практика заходів, спрямованих на зміцнення довіри між державою та організаціями громадянського суспільства [Електронний ресурс] / Альбена Куюмджиєва. – 2010. – Режим доступу: <http://www.osce.org/uk/ukraine/75885?download=true>.
4. Михненко А. М. Механізми взаємодії суспільства та влади : підручник / А. М. Михненко (кер. авт. кол.), С. О. Кравченко, В. Ф. Мартиненко [та ін.] ; Нац. акад. держ. упр. при Президентові України. – К. : НАДУ, 2013. – 210 с.

СЕКЦІЯ 2

Відносини Україна – ЄС в контексті Угоди про асоціацію

Наталія БАЗАВЛУК

*аспірантка кафедри права
та європейської інтеграції
ДРІДУ НАДУ*

ТРАНСФОРМАЦІЯ ЗАСАД РЕГІОНАЛЬНОГО УПРАВЛІННЯ В КОНТЕКСТІ ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ

З огляду на стратегічний вибір євроінтеграції, реформування регіонального управління в Україні має відповідати європейським нормам і стандартам. Такий підхід дозволить задіяти нові (апробовані світовою практикою) організаційні та інституційні механізми й інструменти реалізації регіональної політики; диверсифікувати джерела, запровадити нові підходи до надання бюджетних коштів і фінансування регіонального розвитку; розширити можливості регіонів щодо залучення приватного капіталу, коштів міжнародних фондів для фінансування регіональних і міжрегіональних проектів.

Напрацювання нової моделі регіонального управління передбачає оптимальне поєднання самостійності регіонів, насамперед у сфері вирішення повсякденних питань місцевого (регіонального) розвитку та координуючої, стимулюючої ролі центру (що представляє інтереси суспільства, країни в цілому). Синергія цих двох складників формує основу успішного реформування системи регіонального управління – основи конкурентоспроможності регіонів України. Ефективне регіональне управління – це запорука збереження цілісності держави, її високого авторитету на міжнародній арені та надійності як партнера у міждержавних відносинах. Тому особливого значення набуває властивість управлінської системи адаптуватися до динамічних змін суспільно-політичної ситуації, врахування реальних потреб та перспектив регіонального розвитку. Важливість вирішення цієї проблеми для України зумовлена завданнями реалізації.

Сьогодні надзвичайно актуальним є вирішення проблем регіонального управління, бо саме воно охоплює всі сфери життя суспільства з урахуванням регіональних і місцевих особливостей. Запровадження політичної, адміністративної і муніципальної реформ в Україні змінює сам формат відносин регіонів з центром, і висуває нові вимоги до державної регіональної політики. Розбудова демократичної держави потребує усвідомлення ролі місцевого самоврядування в управлінні розвитком регіонів, формування моделі територіальної

організації влади, яка б відповідала сучасним європейським стандартам і була спрямована на забезпечення прав, свобод і законних інтересів кожної людини. Для цього необхідно здійснити теоретико-методологічне обґрунтування інституціонально-функціональних перетворень, узагальнити управлінські досягнення органів місцевого самоврядування і регіональних органів виконавчої влади у різних країнах.

Для вирішення завдання удосконалення моделі регіонального управління у теоретико-методологічному контексті доцільно спрямувати дослідження такими напрямками: 1) проаналізувати сучасні наукові дослідження з проблем регіонального управління та дослідити теоретичні засади врядування на регіональному рівні, виявити недосліджені питання в даному напрямі, уточнити сутнісні характеристики категорій дослідження регіонального управління; 2) розвинути засади застосування в Україні європейських стандартів врядування на регіональному рівні у безпосередньому взаємозв'язку з принципами демократичного врядування; 3) визначити вплив спільної регіональної політики ЄС на удосконалення механізмів регіонального управління у країнах-членах ЄС; 4) систематизувати методологію імплементації європейських стандартів регіонального управління в державно-управлінській практиці України; 5) проаналізувати інституційне та інструментальне забезпечення реформування системи регіонального управління в Україні на європейських засадах; 6) запропонувати концептуальні підходи щодо прийняття та реалізації стратегій регіонального управління; 7) на основі комплексного підходу щодо проведення реформування системи регіональної влади розробити пропозиції щодо удосконалення механізмів, форм та засобів регіонального управління.

Слід наголосити, що за умов ефективної реалізації зазначених принципів вітчизняного управління на регіональному рівні може бути забезпечено дотримання загальнодержавних інтересів та поєднання національних і регіональних інтересів. Також запровадження децентралізованої моделі управління надасть регіонам України можливість отримати реальну свободу дій щодо реалізації регіональних стратегій розвитку.

Стратегічною метою зовнішньої та внутрішньої політики України визначено європейську інтеграцію, відповідність європейським стандартам публічного управління. І в цьому контексті напрацювання ефективної системи регіонального управління є безумовною вимогою європейської моделі розвитку держави. Акцент сьогодні зроблено на піднесенні регіональних економік та подоланні диспропорцій у їх соціально-економічному розвитку. При цьому слід урахувати найкращі інструменти посилення регіонального управління, створення регіональних та міжрегіональних кластерів, застосування стратегічного планування, зміцнення міжрегіональних господарських зв'язків, модернізація інфраструктурних об'єктів тощо. Формування теоретичних засад

інституційного та інструментального забезпечення регіонального управління в Україні, незважаючи на численні спроби удосконалення, відбувається повільно. Це зумовлено частими змінами у нормативно-правовій базі, що викликає зміни й в управлінській системі, потребу в узгодженні повноважень між існуючими та новоствореними державно-управлінськими інституціями регіонального управління. В Україні загалом вироблені теоретичні засади інституційного та інструментального супроводу реформування системи регіонального управління розвитком на європейських засадах. Сформовані і діють відповідні управлінські інституції та інструменти. Проте управлінським недоліком є дублювання повноважень, недостатня визначеність у взаємодії між різними управлінськими, неурядовими інституціями, відсутність належного управлінського забезпечення інноваційності у сфері управління регіонами. Розв'язання зазначених проблем можливе через зростання ролі регіонів у розвитку держави.

Олексій БОБРОВСЬКИЙ

асистент кафедри прикладної математики та інформаційних технологій Державного вищого навчального закладу «Придніпровська державна академія будівництва та архітектури»

ЕФЕКТИВНІСТЬ СОЦІАЛЬНОГО УПРАВЛІННЯ ЯК ЧИННИК ПРИШВИДШЕННЯ ІНТЕГРАЦІЇ УКРАЇНИ ДО ЄС

Вибір Україною шляху європейського розвитку і можливість її долучення і інтеграції до Європейського Союзу (ЄС) окреслили довгий і непростий шлях прогресивних перетворень українського суспільства. Управління процесами інтеграції України до країн ЄС являє собою вирішення поточних і стратегічних проблем розвитку і створення умов для досягнення економічного і соціального європейського рівня життя в Україні для її майбутнього співробітництва з ЄС. Подолання цих проблем супроводжується численними реформами структури і механізмів державного управління. Реформи змінюють відносини із суспільством, трансформують організаційні, змістовно-функціональні, економічні, інформаційні й аналітичні умови суб'єкт-суб'єктної і суб'єкт-об'єктної взаємодії на всіх ієрархічних рівнях держави. Ці зміни потребують створення креативно-продуктивного соціального середовища, суттєвого поглиблення інноваційно-інвестиційної поведінки, гнучкого компетентнісного управління і обумовлюють потребу постійної і послідовної трансформації системи організації діяльності публічного управління й адміністрування з метою підвищення його ефективності. Серед впливових чинників на зміни в цих процесах можна виділити:

– кризові явища в управлінському суспільстві;